

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๑ /๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นายเจษฎา กาญจนภักทรานนท์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายเจษฎา กาญจนภักทรานนท์ ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ขอข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัย กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่านายสมยศ อัมรินทร์คุณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ไม่ปฏิบัติหน้าที่สอนหนังสือ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีบันทึก ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๑๕๐๕ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีข้อมูลให้ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) และอาจกระทบประโยชน์ได้เสียของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้ถูกกระทบสิทธิที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

1/

คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๑ /๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้ร้องเรียนกล่าวหานายสมยศ อัมรินทร์ คณะบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ไม่สอนหนังสือนักศึกษา ในวิชาเขียนแบบวิศวกรรมทางอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีคำสั่ง ที่ ๓๕๔/๑๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามที่มีการร้องเรียนดังกล่าว

คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนแล้วมีความเห็นว่า วิชาเขียนแบบวิศวกรรมทางอุตสาหกรรมมีอาจารย์ผู้สอน ๒ คน คือ ผู้ถูกกล่าวหาและนายพชรก แปงจิตต์ ซึ่งในการสอน ผู้ถูกกล่าวหาและนายพชรก แปงจิตต์ ได้แบ่งเนื้อหาและหัวข้อตามคำอธิบายรายวิชาต่อกัน โดยแบ่งช่วงเวลาในการเข้าสอน ซึ่งอาจารย์ผู้สอนร่วมกันสามารถตกลงกัน โดยเฉพาะวิชานี้ไม่ใช่วิชาที่เสี่ยงอันตรายในภาคปฏิบัติ นายพชรก แปงจิตต์ จึงเข้าสอนไปก่อนเพียงคนเดียวได้ยกเว้นสามสัปดาห์แรกที่นายพชรก แปงจิตต์ ไม่ได้เข้าสอน แต่ก็มีใช้เป็นการละทิ้งหน้าที่เนื่องจากตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ สัปดาห์แรกทั้งผู้ถูกกล่าวหาและนายพชรก แปงจิตต์ ได้ขึ้นไปเตรียมห้องสอนแล้ว แต่นักศึกษาไม่เข้าเรียน ส่วนสัปดาห์ที่สองและสัปดาห์ที่สาม นายพชรก แปงจิตต์ ติดตามงานปฐมนิเทศอาจารย์บรรจุใหม่ และติดอบรมโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์กลางและสถานศึกษา เมื่อสามสัปดาห์แรกไม่ใช่เป็นการละทิ้งหน้าที่การสอน และผู้ถูกกล่าวหาได้สั่งการให้เปลี่ยนตัวอาจารย์ผู้สอนได้ตามที่นักเรียนร้องเรียนแล้ว โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ จึงทำให้ผู้ถูกกล่าวหาและนายพชรก แปงจิตต์ ผู้สอนเดิม หมดหน้าที่ในการสอนวิชานี้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป โดยช่วงตั้งแต่เปลี่ยนตัวอาจารย์ผู้สอน ปรากฏว่ายังไม่ถึงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องเข้าสอนแต่ประการใด ดังนั้น จึงยังไม่พอพียงว่าพฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่สอน คณะกรรมการสอบสวนจึงเห็นควรยุติเรื่อง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยกองบริหารงานบุคคล มีบันทึกลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งผลการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทั้งหมด เพื่อตรวจสอบการดำเนินการดังกล่าวของมหาวิทยาลัย

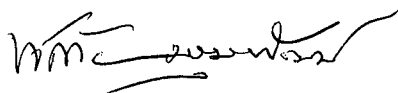
คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๑ /๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหานายสมยศ อัมรินทร์ คณะบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน ไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งยังเป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ใช่ในทางส่วนตัว การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในเรื่องที่มีการสอบสวนดังกล่าว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ดี เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน คือ ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์รวมอยู่ด้วย การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้ปกปิดที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของพยานผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๑

(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)

กรรมการ

(นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์)

กรรมการ

(นางแนนน้อย วิศวโยธิน)

คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๑ /๒๕๕๓

(นายพิรพล ไตรทศวิทย์)

กรรมการ

(นายสมชาย หอมลออ)

กรรมการ

ร้อยโท
(วิรัช พันธุมะผล)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วย จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

